

Els 4 relats guanyadors del 1r Concurs de relats Llegim Ciència: Atorgats en data 8/1/2013 en l'acte presidit per científic Dr. Salvador Macip – <http://mon.uvic.cat/tlc/premi-llegim-ciencia/>

Llibre llegit: *Hipnofòbia* – Salvador Macip, Editorial 62. 2011

Categoria 1: 3r d'ESO

Modalitat A: Crítica de la novel·la

1r Premi concedit pel relat:

Títol: Hipnofòbia, una novel·la que fascina

Llegir no és el meu fort. Pot ser que sigui perquè em fa mandra, ja que faig moltes activitats i al vespre només tinc ganes de jeure al sofà, jugar amb el gos i xatejar amb els amics, o simplement, perquè em costa trobar un llibre que m'entusiasmi. Però mentre vaig estar llegint Hipnofòbia tenia ganes que arribés el vespre per llegir el tros que la professora de català ens havia manat. Estrany...

Per una banda, aquest llibre m'ha agradat molt perquè té una estructura que juga amb el lector. La trama no és lineal, hi ha diferents relats que, tot i que al final en descobreixes la relació, es presenten com històries independents. En són exemples la història del búnquer amb el pacient estrany enllitat i la de l'Alan i el col·legi per a joves amb altes capacitats. A més, l'autor ens fa descobrir la identitat dels personatges seguint les pistes que ens dóna en els diferents capítols. Per exemple: quan ens vol fer entendre que es refereix al Dr. Metcalf, ens parla d'un home llarg, prim, d'ulleres negres i barba blanca. En canvi, quan en el relat intervé el General Sandcliff, ens descriu un home amb cabells engominats i botes militars.

Per altra banda, considero que per entendre'l bé, el lector ha d'estar concentrat en el que llegeix perquè hi ha bastants retrospeccions que et poden fer perdre el fil de la història.

El seu ritme és ràpid i això també enganxa, ja que l'autor no es perd en fer moltes descripcions sinó que predomina el relat narratiu. A més, són interessants els fragments d'articles que surten a la premsa que l'autor fa aparèixer després d'un aconteixement transcendent. És el cas de les publicacions de les morts dels neuròlegs especialistes en trastorns del son i del moment en que el general Sandcliff es retira de la seva vida activa.

És una obra d'acció i intriga que et manté a l'expectativa del que passarà. Es basa en ciència ficció, tot i que hi ha molts fets que podrien ser reals: basar-se en els resultats d'un article científic per provar una nova tècnica, el desconeixement que encara tenim del poder de la ment, la competència que hi ha entre l'Alan i en Colin...

Encara que el protagonisme de la història és pel Dr. Metcalf i el general Sandcliff, diferents personatges prenen molta importància en els diferents capítols. En Mark Winslow per exemple, pren el protagonisme quan, junt amb la seva xicota, que més tard el trairà, intenta seguir la pista d'unes misterioses desaparicions després de rebre un correu electrònic anònim.

També és important el relat on intervé el Dr. Forrester, un altre especialista en trastorns del son que acaba morint en un incendi al seu pis després d'entendre el poder que pot tenir la ment humana.

Personalment, recomano aquest llibre a tothom que li agradi llegir i a qui no, també. És molt entretingut i té el misteri necessari per empènyer al lector a continuar llegint.

Pseudònim: Novák

Nom: Berta Estragués Higuero

Centre: Col·legi St. Miquel dels sants

Els 4 relats guanyadors del 1r Concurs de relats Llegim Ciència: Atorgats en data 8/1/2013 en l'acte presidit per científic Dr. Salvador Macip – <http://mon.uvic.cat/tlc/premi-llegim-ciencia/>

Llibre llegit: *Hipnofòbia* – Salvador Macip, Editorial 62. 2011

Categoria 1: 3r d'ESO

Modalitat B: Millor resposta a la pregunta: *Si tinguessis el poder de manipular les ments, com l'usaries?*

1r Premi concedit pel relat:

Títol: El perill del poder

Hipnofòbia és un llibre que tracta sobre el poder que té un grup de persones de controlar la ment dels altres. Per aconseguir aquest poder es necessiten moltes hores d'entrenament intens. La finalitat que té el protagonista del llibre és canviar la societat, aconseguir el bé per a la humanitat i destruir tot allò que sigui dolent, però per arribar a aquest objectiu ha de dur a terme fets injustos cap a altres persones, violència...

Jo, si tingués el poder de controlar la ment, faria canviar el pensament de moltes persones. De totes aquelles que són injustes, intolerants, falses... faria que es respectés a tothom, que no es discriminés a ningú, aturaria guerres, guerres que segurament són per motius insignificants, donaria suport per aconseguir la igualtat entre homes i dones i, inevitablement, segur que algun cop faria canviar d'opinió a algú que no pensés com jo. Segur que algun dia miraria els meus interessos. Potser també faria canviar d'opinió a algú que no em deixés fer el que vull, que tingués una mala imatge sobre mi o sobre algun meu amic, faria que la sort es posés al meu davant.

Així doncs, potser jo, igual que el Doctor Metcalf, també necessitaria una persona que estigués al meu costat per controlar la meua ambició cap a algunes coses i els meus atacs d'ira cap als fets que no suportó, algú que em parés els peus quan ho necessités, que em sabés aturar... Perquè si mai em passés de la ratlla, estaria fent mal a moltes persones, estaria prohibint el dret de pensar lliurement a la gent, i sé que m'acabaria sabent molt greu.

Aquest poder si se sabés utilitzar correctament, podria fer grans miracles, però, si en canvi, no se'n fes un bon ús, podria ser l'origen d'una gran destrucció. Hauria de viure sempre amb l'angoixa de que si mai se'm escapés de les mans, podria arribar a fer molt mal, i això no sé si ho aguantaria.

La persona que estigués al meu costat, hauria de ser algú que li tingués molta confiança, que sabés que no em fallaria mai i que podria comptar sempre amb ella. Una amiga de la infància, potser. Algú que ja em conegués, que sabés els meus punts dèbils, que sabés què em fa mal i què no...

Pseudònim: Agui

Nom de l'autora del relat: Júlia Aguilar Gisbert

Centre: Col·legi St. Miquel dels sants

Els 4 relats guanyadors del 1r Concurs de relats Llegim Ciència: Atorgats en data 8/1/2013 en l'acte presidit per científic Dr. Salvador Macip – <http://mon.uvic.cat/tlc/premi-llegim-ciencia/>

Llibre llegit: *Hipnofòbia* – Salvador Macip, Editorial 62. 2011

Categoria 2: 4t d'ESO

Modalitat A: Crítica de la novel·la

1r Premi concedit pel relat:

Salvador Macip ha escrit aquest llibre plantejant el tema de la manipulació de la societat des d'un poder a l'ombra, amb tot un seguit de pinzellades fantàstiques. I ho ha escrit amb un llenguatge que qualsevol jove o adult ho pugui entendre. Amb paraules conegudes, és a dir, no científiques, però també n'hi ha alguna. L'he pogut entendre sense cap dificultat, excepte alguns capítols que se m'aclarien quan arribava al final.

Hipnofòbia és una història inquietant perquè genera com una mena d'incomoditat i que narra la investigació secreta que es fa sobre l'únic home que havia sobreviscut en una mena "d'incendi mental", i aquest es caracteritzava per no dormir absolutament cap segon. Aquesta investigació era dirigida, especialment, pel doctor Metcalf i el General Sandcliff, i que amb el temps el doctor acaba descobrint que sense dormir, la nostre ment pot arribar a manipular les ments dels individus. La intenció que té el metge no és gaire bona i aquí apareix el General, per evitar que s'infiltrin en els nostres somnis i acabi controlant la humanitat.

És una història fantàstica. Tot l'argument gira entorn d'aconseguir el Poder per tal de manipular la ment dels altres humans. M'ha agradat bastant perquè no és el típic llibre que parla sobre una aventura o d'amor, sinó que tracta un tema diferent, un tema que els autors no acostumen a tractar en els seus llibres. La trama és original i enganxa moltíssim.

És molt difícil de dir quin és el personatge que més m'ha agradat, perquè n'hi ha molts i cadascun és protagonista de la seva historieta. I per això només indicaré quin ha sigut el capítol que més m'ha agradat, que és el que parla sobre un nen que es diu "Adam" que entra en una escola per a nois i noies que són intel·ligents, però durant la seva escolarització es va adonant que a part de ser els més intel·ligents amb el temps també aconsegueixen el Poder de manipular les ments. Aquest ha sigut el capítol que més m'ha agradat perquè els altres tractaven més de temes una mica polítics i a mi no m'agrada gaire la política, i també perquè m'ha semblat el capítol més ben desenrotllat i el que et quedés amb menys interrogants durant tota l'estona.

I el capítol que menys m'ha agradat de tots és l'últim, que és on s'explica el final del llibre, perquè té un final bastant obert, amb el qual m'he quedat amb més preguntes que respostes, amb molts dubtes, és a dir, que no t'ajuda gens ni mica a encaminar-te a cap idea de com podria ser el seu final. Però crec que ja es adequat que tingui un final obert perquè suposo que es bastant costós decidir quin hauria de ser el final.

Recomanaria aquest llibre a qualsevol lector perquè tracta un tema molt diferent dels llibres que acostuma a llegir qualsevol persona, i també per una escriptura llesta que ens fa estar atents i encuriosits per seguir la lectura sense parar.

Pseudònim: Chanel

Nom: Khadija Kadaoui

Centre: Institut de Vic

Els 4 relats guanyadors del 1r Concurs de relats Llegim Ciència: Atorgats en data 8/1/2013 en l'acte presidit per científic Dr. Salvador Macip – <http://mon.uvic.cat/tlc/premi-llegim-ciencia/>
Llibre llegit: *Hipnofòbia* – Salvador Macip, Editorial 62. 2011

Categoria 2: 4t d'ESO

Modalitat B: Millor resposta a la pregunta: *Si tinguessis el poder de manipular les ments, com l'usaries?*

1r Premi concedit pel relat:

Sempre he pensat que no hi ha lloc més íntim i més nostre al món que els nostres pensaments.

A mi, personalment, m'agrada molt submergir-me en ells, desconnectar per un moment del que m'envolta, poder imaginar tot allò que els meus ulls encara no han vist, viatjar a llocs inexistents, crear el meu propi món sense tristeses, ni penes ni injustícies. Però també, poder reflexionar sobre aquests pensaments: Si no existissin totes aquestes coses dites abans, valoraríem igual el concepte de felicitat? Si no existís l'hivern, valoraríem igual la calidesa i l'alegria d'una primavera? Jo he arribat a la conclusió que no; però és tan sols la meva opinió, el meu pensament, i jo decideixo amb qui el vull compartir, com ara l'estic compartint amb tu i amb tots els que llegeixin aquest text, així com també puc triar com actuar i com no.

És cert que altres persones em poden persuadir, dir-me "No, no és aquest el camí, no es així" i arribar a convèncer-me del contrari. Molts ho fan pel seu propi benefici i la capacitat d'alguns per fer que els altres canviïn d'opinió pot arribar ser bastant sorprenent. Però, fins i tot en aquest cas, puc triar abans si creure o no. Ningú té dret a obligar-me a escollir el que no trobo correcte. I qui m'obliga, prenent-me la possibilitat de decidir, em pren la meva llibertat, que és la que em caracteritza com a ésser humà i em diferencia dels animals pel fet de poder pensar i triar.

No obstant aquests arguments, sóc humana i la curiositat forma part de la meva naturalesa, per la qual cosa els meus instints m'empenyen sempre a cercar nous descobriments que contestin o justifiquin els meus interrogants. I ara se'm planteja un bastant complicat: I si tingués el poder de manipular les ments? He d'admetre que aquesta possibilitat m'atrau molt.

Tenir a les mans la possibilitat de fer real el món que tants cops he imaginat i desitjat... Només de pensar-ho m'envaeix una sensació estranya, una emoció, una esperança que sembla expandir-se pel meu cor, ocupant cada cop més espai. Pensar els cops que m'he sentit tan impotent davant les injustícies i desigualtats que vivim actualment, i que mai més em tornaria a sentir així. Però potser altres persones sí, perquè per crear un món més just, l'igualtat de drets i valors és imprescindible, i seria precisament jo la que estaria marcant aquesta diferència, imposant les meves lleis sense demanar opinió, perquè està clar que no tothom estaria d'acord amb mi. I això també em fa qüestionar-me si valdria realment la pena. No sempre hi seria per manipular totes aquelles ments perverses, i quan jo no hi fos, hauria de ser un altre qui fes aquesta feina, i tenir l'arma més forta que ha existit mai en la història de la humanitat. Això és realment un perill molt gran. El món podria veure's molt afectat només pel meu desig de voler canviar el que no es pot canviar. Perquè nosaltres som com som, i encara que evolucionem, molts aspectes ja venen donats per la nostra naturalesa. Sempre hi hauria conflictes perquè no tothom pensa igual i aquest poder no es pot anar transmetent segle rere segle, és massa perillós, massa responsabilitat per una sola persona.

I jo ara puc dir que amb aquest poder només manipularia la ment de persones dolentes, ambicioses, sense escrúpols, egoistes. Així crearia un món molt més bonic, més just. Però a quin preu? Justificaria el comportament d'aquesta gent, el fet que jo els hi prengui la seva llibertat i els converteixi pràcticament en els meus titelles? El més probable és que em deixés endur pel poder i em convertís en una d'aquestes persones que tant em desagraden, o com a mínim, puc tenir segur que em veuria més com una persona supèrbia que no pas com una heroïna.

A més, jo no sóc qui per atorgar-me el dret a canviar el món manipulant a la gent. Són com qualsevol altre, amb una moral i uns valors ètics que em veig en el deure de respectar i defensar com a ésser humà.

Per tant, com a tal i reivindicant els meus valors i la meva llibertat i la de tots, trio que: Si tingués aquest poder, **NO L'USARIA.**

Pseudònim: Esperança

Nom: Franyelina Beltre Tejada

Centre: Escola Vedruna de Ripoll